

Mūsų LIETUVA

NR. 25 (1090) S. PAULO — BRASIL — 1969 M. BIRŽELIO — JUNHO D. 20 XXI METAI

PLACIAJAME PASAULYJE

Brazilija

SODRÉS KELIONĖS
VAISIAI

São Paulo gubernatorius Sodrė grįžo birželio 13 d. iš savo kelionės po Europos valstybes. Kelionėje užtruko 13 dienų. Jos vaisiai labai gausūs: gubernatorius pasirašė paskolų sutartis 44 5 milijonų dolerių (178 milijonų ner.) sumai

Paskolos daugiausia bus naudojamos geležinkeliams atnaujinti.

Be to, gubernatorius Sodrė pradėjo derybas gauti kita tiek paskolų. O jei įkurtų Banco do Estado de São Paulo skyrių kuriame nors Europos didžiųjų miestų — Londone, Paryžiuje ar Frankfurte — tai gautų kredito 10 milijonų dolerių.

MIRĖ ŽYMIOJI ARTISTĖ

Birželio 14 d., šeštadienį, mirė artistė CACILDA BECKE, viena pačių žymiausių vaidintojų, kokių tik Brazilija yra turėjusi. Mirė trūkus galvos smegenyse kraujo puslelei bevaidinant scenoje. Ligoninėje gulėjo 38 dienas. Ji pasižymėjo tiek savo vaidintojos didžiais gabumais teatre, kine, televizijoje, tiek savo širdies gerumu, savo dideliu dvasingumu. Palaidota iškilmingai São Paulo miesto lėšomis.

NAUJO POBŪDŽIO TELEVIZIJOS KANALAS

São Paulo gubernatorius Abreu Sodrė praeitą sekmadienį atidarė naują televizijos stotį — TV Cultura, Canal 2. Tokiu būdu São Paulo gyventojai turės ne tik vieną televizijos kanalą daugiau, bet ir kitokios rūšies — kultūrinį kanalą. Jis duos daug programų iš kultūros, mokslo meno sričių ir net istisus gimnazijos kursus, norintiems namie mokytis. Nusibostančios prekybinės propagandos jame višai nebus. Nors ši televizijos stotis priklausys São Paulo valstijai, bet jam vadovaus grupė žmonių, nepriklausančių nuo politikų.

ROCKEFELLERIO PASIUNTINYBĖ

Pirmadienį, birželio 16 d.,

atvyko Brazilijon Nelson Rockefelleris, JAV prezidento Niksono specialus pasiuntinys. Brazilijos miesto aerodrome jį pasitiko Užsienų Reikalų Ministras José Magalhães Pinto ir pasveikino. Atsakydamas New Yorko gubernatorių Rockefelleris pareiškė:

— Atvykstu čia kaip didelis Brazilijos ir brazilų tautos draugas bei ją besizavių stebėtojas. Atvykstu norėdamas padėti nustatyti mūsų bendro likimo kelio ir krypties gaires. Neatgabenu kokių naujų pagalbos programų, lengvų sprendimų ar šūkių. Noriu klausytis jūsų; noriu išmokyti suprasti jūsų požiūrius, išgirsti jūsų nuomones ir patarimus ir paskui juos perduoti JAV prezidentui Niksonui.

Pasitarimas

Paskui Rockefelleris nulydėtas į prezidentūrą. Ten jis su Brazilijos prezidentu Costa e Silva tarėsi apie 1 val. ir 40 minučių. Prezidentas jam perdavė įvairių ministerijų gerai paruoštas programas ir pranešimus apie Brazilijos padėtį ir konkrečius planus bei pageidavimus.

Rockefelleris taip pat lankėsi Rio de Janeiro ir São Paulo miestuose, kur tarėsi su valdžios, prekybos ir pramonės atstovais bei kultūrinio gyvenimo vadovais.

Geram Rockefellerio misijos pasisėkimui Brazilijoje, be abejo daug reikšmės turėjo tai, kad Rockefellerio fundacijos lėšos labai prisidėjo prie Brazilijos mokslinių žemės ūkio tyrinėjimų, piniginių vertybių rinkos išvystymo ir maisto produktų prekybos modernizavimo.

LOT. AMERIKA IR JAV

Paskutiniu laiku labai suaktyvėjo Lotynų Amerikos ūkinio santykių formos klausimas su JAV-mis. Tiek naujasis JAV-bių prezidentas Niksonas, tiek Lotynų Amerikos valstybių vadovai nori juos pakeisti iš pagrindų,

VINA DEL MAR DOKUMENTAS

Praeitą savaitę Čilės Užsienų Reikalų ministras Valdez įteikė prezidentui Niksonui taip vadinamąjį «Vina del Mar» dokumentą. Jis įteiktas 21 Lotynų Amerikos valstybių arba CECLA (Ekonominės Lo-

tytų Amerikos Koordinacijos Komisijos) vardą. Jame išdėstyti svarbiausi skundai ir reikalavimai iš naujai nustatytoms Jungtinių Amerikos Valstybių politikos.

PREZIDENTO LLERO VIZITO SIEKIAI

Šiomis savaitėmis vizituoja JAV-bes Carlos Lleras Restrepo, Kolumbijos prezidentas. Jis yra visų laikomas dideliu ir nuoširdžiu JAV draugu ir visų Lotynų Amerikos valstybių gabi atstovu.

Jis turėjo net dvi konferencijas su JAV-bių prezidentu Niksonu ir atviriausiai išdėstė Lotynų Amerikos bėdas, siekius ir laukiamą pagalbą iš JAV-bių.

Prezidentas Llero kalbėjo ir visų Amerikos Valstybių Organizacijos Tarybai. Siūlė susaukti plačią viso Amerikos žemyno valstybių konferenciją. Mat, reikia būtinai įieškoti ir rasti naujus būdus tų krastų ekonomijoms tvarkyti.

Prie dabartinių santykių die na iš dienos gilėja bedugnė tarp turtingųjų ir vargingųjų kraštų. Lotynų Amerikoje vienas iš 4 darbininkų esąs bedarbis.

Prez. Lleras tarėsi ir su Internacjonalinio Išsivystymo Banku (BID), su Tarptautiniu Banku, su Exporto-Importo Banku, su Tarptautinio Išsivystymo Agencia (AID) ir kitais.

Puikiai pavykusioje spaudos konferencijoje su Amerikos žurnalistais, išdėstė ietų Amerikos rūpesčius, JAV-bių politiką jų atžvilgiu, iki šiol teiktos pagalbos mažą sėkmingumą ir amerikiečių kapitalistų, turinčių pramonės įmones Lotynų Amerikoje, išvežamą didelį peaną. Išėna taip, kad ne JAV gelbsti Lotynų Amerikai, bet priešingai: neturtingieji turtina turtuolius. Jis nekaltino tiesiog amerikiečių, bet įsigalėjusias tarptautinės prekybos ir paskolų forma, mechanizmus, veikiančius turtinųjų labui. Tai pripažino ir itakingasis «New York Times» dienraštis. Jis skatino skaitytojus su sirūpinti Lotynų Amerikos prekybos ir pagalbos klausimų opumu.

SVARSTO KONKREČIAS GALIMYBES

Praeitą savaitę Tarpamerikinės Ekonominės ir Socialinės Tarybos sueiga Port of Spain mieste, Trinidad vals-

Lietuvių Šeimos ir Švietimo Metai

Šio M.L. nr. GARBĖS LEIDĖJAS yra p. STASYS JURGUTIS

RIO DE JANEIRO Miesto Gyventojas

Jam šiltą padėką taria

«Mūsų Lietuvos» Administracija

tybėje. Ji svarstė konkrečias formas ir galimybes geresnių ūkinio ryšių su JAV-bėm. Yra labai daug sunkumų. Vieni jų kyla iš JAV-bių pusės, jos negali duoti visai veltui ir ilgalaičių paskolų, nes jų komercinis tarptautinis balansas yra negatyvus (gal ir dėl Vietnamo karo). Be to, privalomas pirkimas Amerikos prekių už amerikiečių paskolas yra pagalba josios darbininkams, pramonei, ir prekybos laivynui: Bet JAV-bės galėtų sumažinti ar visai panaikinti multus Lotynų Amerikos įvežamoms prekėms, jei taip padarytų ir kitos turtingosios valstybės.

POMPIDOU — NAUJASIS PRANCŪZIJOS PREZIDENTAS

Rinkimus į Prancūzijos prezidentus antruosiuose rinkimuose laimėjo Georges Pompidou 58,2% persvara. Negalėjusi priraginti visą kairę pastatyti vieną kandidatą ir labai išsėgarsinusi Prancūzijos komunistų partija neturėjo įtakos nei į Pompidou laimėjimą, nei į Alain Poher pralaimėjimą.

Yra keista, kad prancūzai kovo mėnesį plebiscite balsavę prieš De Gaulle, dabar išsirinko prezidentu vieną svarbiausių De Gaulle šalininkų, jo ilgametį ministrą pirmininką Pompidou. Išsirinko jį dėl to, kad nori Prancūzijoje garantuotos tvarkos, pastovumo ir tikros demokratijos, be De Gaulle autoritetingumo ir uždaros politikos.

AR PASISEKĖ KOMUNISTŲ KONFERENCIJA

Birželio 16 d. formaliai baigta Trečioji Pasaulinė Komunistų Partijų Konferencija Maskvoje. Jos metu paskelbtas Atsisaukimas už Taiką niko naujo nepasako, vien tik kaltina amerikoniškąjį imperializmą.

Nepasiekė nei visuotinio pritarimo Kinijos komunistų partijai iš komunizmo sąjūdžio išmesti.

Dalyvavo, tiesa, šioje konferencijoje 75 partijos, tik dešimties trūko. Pagrindinio nepataisyto konferencijos dokumento pasirašymui prieš-

nosi 14 partijų, tarp jų tokios didelės, kaip Italijos, Rumunijos, Australijos, Austrijos, Čilės, Švedijos. Jos reikalavo pakeisti tekstą ar bent pridėti pastabų. Todėl Sovietų Rusijai nepasisekė pademonstruoti komunistų sąjūdžio vieningumo, o nei sustiprinti savo viršenybes, Gal ji bandys vėl jėga ir teroru tai padaryti, kaip su Čekoslovakijos komunistų partija?

KATALIKAI IR PERŪ GINČAS SU JAV

Prieš kiek laiko Peru valstybėje besidarbuoją 135 JAV piliečiai katalikai drauge su keleta kunigų, vienuolių ir vienu protestantų pastoriumi bei žydų rabinu įteikė JAV ambasadai Peru valstybėje įdomų raštą. Jame pasisako dėl JAV valdžios ginčo su Peru Vyriausybe dėl tarptautinės Žibalo Kompanijai (IPC) atlyginimo dydžio už nusavintą žibalo rafinerijas.

Jis pabrėžia, kad JAV politikai, remdamiesi JAV galia, siekė iki šiol Lotynų Amerikos ir Peru politinio, ūkinio ir kultūrinio užviešpavimą. Jie prisidėjo ir prie palaikymo Peru valstybėje tokios santvarkos, kuri įgalino išgabenti iš Peru žemės gėrybių ir žmonių darbo pastangų be teisingo atlyginimo. Juk taip pat ir Peru vyskupai š.m. sausio mėnesyje viešai pakaltino tarptautinį pinigų imperiaлизмą drauge veikianti su Peru turtingųjų sluoksniu dėl susidariusių Peru problemų. Visa tai prisidėjo, kad neišvysčiusiose Peru srityse žmonių masės tebėra ir toliau suvargę neturtėliai.

Jie nesijaučią pajėgūs spręsti juridinį ginčą tarp JAV ir Peru Vyriausybės dėl atlyginimo aukščio Internacjonalinei Žibalo kompanijai už žibalo rafinerijų nusavinimą. Tačiau esą įsitikinę, kad abi pusės turi ieškoti teisingo susitarimo, kuris pripažintų ne tik teises, bet taip pat abiejų pusių pareigas viena kitai.

Reikšminga Pauliaus VI Kelionė Zenevon

Kaip jau buvo ML paminėta, popiežus Paulius VI birželio 10 d. lankėsi Zenevoje, Šveicarijoje.

NAUJI TARPT. DARBO ORGANIZACIJOS UŽDAVINIAI

Jau atvykus į Tarptautinės Darbo Organizacijos būstinę buvusius Tautų Sąjungos Rūmus ji pasveikindamas generalinis sekretorius pavadino popiežiaus — vieno iš žymiausių pasaulio dvasinių vadų — vizitą nematytu gestu.

Tada Paulius VI kalbėjo sąlyje susirinkusiems 1.500 darbininkų, darbdavių organizacijų ir valdžios atstovų iš 100 valstybių, minintiems Tarptautinės Darbo Organizacijos 50 metų gyvavimo jubiliejų. Popiežius savo kalboje pagyrė Tarptautinę Darbo Organizaciją už jos vestą kovą dėl visų DIRBANČIŲJŲ LYGYBĖS ir broliškumo gyvenimo, ragino iškilmingai pasiskelbti, kad vaistas darbo konfliktams neturi būti nei artificiališkai iš aukšto uždėti nutarimai, atimam darbininkams pagrindinę teisę — laisvę (prieš totalitarizmą — Red.); nei padėtis, susidaranti iš laisvo ūkinių veiksmų žaismo (prieš liberalinį kapitalizmą); nei agitacijos, sukeliančias tiek kartų naujus kenčiamus darbininkams ir sugriaunančias taip sunkiai pasiekimus laimėjimus (prieš komunizmą). Vaistas — broliškumas, socialumas, kuris turi rikiuoti ūkiškumą ir vesti jį vis pilniau įgyvendinti teisingumą.

Popiežius priminė modernaus darbininko dramą — dirbti nuobodų nuasmeninančią darbą, esant puikių dalykų dirbėjui, pačiam kentėti tiek kartų duonos stoka ir žeminančią proletarišką padėtį vi suomenėje.

Todėl Tarptautinė Darbo Organizacija turinti ieškoti priemonių, garantuojančių organišką visų darbininkų dalyvavimą tiek savo darbo vaistuose tiek atsakingame ūkinių ir socialinių reikalų tvarkyme, nuo kurių priklauso jų pačių ir jų vaikų ateitis (bendravaldytė - Red.)

Popiežius pristato visų šalių atstovams ir kitą naują užduotį

— Kaip kitados Jūs stojote prieš galinguosius už varginančias visuomenės kategorijas, taip dabar turite suvaldyti tvirtųjų tautų teises ir ugdyti išsivystimą silpnųjų tautų. Tuo būdu sukurti ir sąlygas tikrajai tarptautinei darbo teisei, galiojančiai tarp visų tautų. Juk kaip paskiras žmogus, taip ir kiekviena tauta turi turėti galią augti ir išsivystyti, savo darbu siekti vis žmoniškesnio gyvenimo. Vienas kelių..

Vienas kelių į ją — tai palaipsniui sudaromos laisvos sutartys tarp valstybių Vyriausybių, darbininkų ir darbdavių sąjungų.

Tad Jūsų darbas nesibaigė. Jis darosi kasdien būti nesnis darbo pasaulyje!

PROTESTANTŲ ROMOJE

Katalikų Bažnyčios galvos

Vienas iš Daugelio

BRONIUS KRISTANAVIČIUS

(pabaiga)

KUNIGO DARBAS LIETUVOJ

Deja, ne viską, ką jis buvo pasisavinęs, galėjo panaudoti ateityje, nes reikėjo skaitytis su konkrečiomis gyvenimo sąlygomis ir jo reikalavimais. Todėl, sugrįžęs į Kauną, jis turėjo jungtis eilinan mokyklos darban. Be to, mokyklos vadovybė pavedė jam globoti Marijos sambūrį aukštesnėse klasėse. 1938 m. jis tapo kunigų seminarijos nuodėmklausu, o sekančiais metais namų ukvedžiu. Prie tų pareigų jam buvo pridėta kino teatro vadovybė ir jėzuitų leidinių cenzūra. Komunistams užėmus Lietuvą jėzuitų gim-

— popiežiaus apsilankymas Zenevoje — toje protestantų Romoje — ir susitikimas su protestantų bei stačiatikių su daromos Pasaulio Bažnyčių Tarybos vadovais turės daug įtakos ekumenizmui. Jos būstinėje kalbėdamas, Paulius VI pavadino tai «profetišku momentu, aš ra būsimos dienos, lauktos šimtmečiais. Tiesa, Katalikų Bažnyčios dalyvavimas Bažnyčių Taryboje dar nesąs pribrendęs, dar esą nemaža teologinių ir pas toralinių sunkumų». Tačiau jau popiežius kalbėjo bendrai maldas su protestantais ir stačiatikiškais.

Popiežius gražiai buvo priimtas ir Šveicarijos Vyriausybės narių, ir Zenevos kantono bei miesto valdžios ir protestantų minių gatvėse.

nazija buvo uždaryta ir T. Rimkevičiui teko pradėti naują gyvenimo ir darbo periodą.

Po žinomų birželio įvykių, rusai užėmė vienuolyno patalpas, ir T. Rimkevičius apsigyveno pas vieną universiteto profesorių. 1941 m. pradžioje, išvažiuodamas Vokietiją, T. Kipas pavedė T. Rimkevičiui globoti studentų ir inteligentų Marijos Sambūrį. Kun. St. Vla pastebi, kad tuo kartą tėvą Rimkevičių per daug mobilizavo aukštoji ir vidurinė religingų ponių klasė, tačiau tuo metu kito vyriško veikimo, kaip laisvės laikais nebuvo. T. Rimkevičiaus konferencijos sambūriams taip patikdavo, kad daugelis jų užsirašavo jų turinį, vokiečių okupacijos laikais jis tapo Kauno Kunigų Seminarijos profesorium. Atliekamu laiku dirbo karitatyvinį darbą. Atrodė, kad jis buvo prisidėjęs ir prie žydų gelbėjimo. T. Rimkevičius palaikė labai šiltus santykius ir su operos solista's, kurie sekma dieną giedodavo jėzuitų bažnyčioje. Apskritai, Kauno inteligentija buvo tikroji jo darbo dirva.

TREMTINYS

Artinantis rusams prie Kauno 1944 m., T. Rimkevičius buvo persidirbęs ir pervargęs. Prašomas sesers Jadvygos, kad bėgtų į Vokietiją, jai atsakė, kad pasiliksis Kaune tol, kol ten būsiąs bent vienas katalikas. Nežinia kur jis gyveno ir ką dirbo antro-

šios bolševikų okupacijos metais. 1948 m. spalio mėnesį jis buvo ištremtas į Sibirą 10 metų. Tačiau, praradęs sveikatą, 1955 m. jis galėjo grįžti Kaunan. Deja, tuoj išsiliejo smegenyse kraujas. Paralyžuotas ir netekęs sąmonės, buvo nuvežtas ligoninėn. Kai jo sesuo Vanda, atvykusi iš Vilniaus, budėjo prie jo lovos, jis atgavo sąmonę, atpažino seserį ir jai tarė: «Vanduliuk, tu viena su manim... Kur...» Tai buvo paskutiniai T. Stasio Rimkevičiaus žodžiai. Jis ilsisi Petrašiūnų kapinėse

NEBUVO LAIKO PILNAI IŠSISKLEISTI

T. Stasys Rimkevičius buvo vienas šviesiausių Lietuvos jėzuitų provincijos narių ir turėjo daug gerai išvystytų talentų, bet neturėjo progos pilnai jų pareikšti. Smulkūs namų ir gimnazijos reikalai, eikvojo jo jėgas ir laiką. Kitose sąlygose ir kitokiame aplinkybėse jis būtų daug daugiau nuveikęs. Kun. St. Vla pažinęs T. Rimkevičių nuo 1935 m., taip apie jį sako: «Jis man atrodė šviesus žiburėlis, tarp visos eilės savaip šviesių ir skirtingai domių kitų jaunų Lietuvos jėzuitų. Kaip kitų, taip ir jo tragedija buvo ta, kad atrodė, jog yra dar laiko išsiskleisti ir dar reikia tam daugiau subręsti. Ir to laiko nebuvo. «Sužinojusi, kad sūnus ištremtas Sibiran, A. R. kevičiene susikrimito, gavo širdies priepuolį ir mirė 1952 m. Ir ji yra viena iš daugelio motinų, kurių birželio mėnesį negalima užmiršti. Nei tų, kurie ir šiandien yra kalinami Sibire.

Kontra - Zvalgyba Lietuvoje

JONO BUDRIO ATSIMINIMAI

(tęsinys)

Pralaukęs 15 minučių, pirmasis seklys apžiūrėjo tą tvorą ir rado, kad keletas lentų viršuj tik ant vienos vinies laikėsi, o apatinę dalį galima buvo nustumti. Reiškia nepažįstamasis gerai žinojo tą galimybę, o gal pats ją paruošė. Antrasis agentas perėmė «atsargų» pakeliui ir palydėjo jį namo.

Aš pagyriau jų darbą ir pavadžiau su tuo pačiu atsargu mu sekti toliau, žadėdamas iš ryto duoti papildomus nurodymus. Dar nebuvo tikrai nustatyta, bet nebuvo sunku spėti, jog tas nepažįstamasis buvo ar tas pats draugas žvejs, ar iš tos pačios «kompanijos».

UŽTRAUKIAMAS TINKLAS

Iš ryto priimdavau skyrių viršininkų pranešimus apie paros įvykius ir 10 val. eidavau su pranešimu pas vidaus reikalų ministrą Mūsų agentūros vedėjas su kaikuriais savo informatoriais irgi susitikdavo Vytauto parke. Netikėtumas išvengti, neaiškinda-

mas priešasčių, įsakiau iki atskiro parėdymo perkelti susitikimo vietą kitur. Išorinio sekimo vedėjas dar kartą parodė savo sumanumą, pranešdamas, kad jis jau spėjęs apžiūrėti anksti rytą ir tvorą, ir galimybes neveikiančiame restorane patalpinti du savo agentus nuo 19 iki 22 valandos, kad būtų arti sekamojo per kitą jų susitikimą, jei būtų įsakymas suimti vietoje.

Nuvykau pas ministrą Igną Musteikį. Po to vakarykščio pasimatymo jau nebebuvo galima tylėti. Pranešiau apie įvykius, o iš jo nuvykau pas ministrą pirmiainką prof. A. Voldemarą. Ir vienas ir kitam ta žinia, atsižvelgiant į asmenį, buvo sensacinga staigmena ir abu palinkėjo man sėkmingai vesti bylą iki galo.

Iškėliau galimybę suimti pasimatymo metu abu Sovietų pasiuntinybės pareigūnų: verta, ar ne tai padaryti. Net ir didelės valstybės to vengia. Sovietai galėtų be jokio pagrindo suimti net didesnį mūsų pareigūną Maskvoje ir liudininkais «įrodyti», kad jis

kaltas špionazu. Ministras pirmininkas, apsvarstęs, nusprendė, kad nereikia Sovieto pareigūno suimti, svarbu tikslai įrodyti kaltę, nes tai reikalinga ir generolo Klešinskio kaltei įrodyti, o pareigūną paleisti.

Sekamasis generolas gyveno Žaliame Kalne, vieno mūsų kariškio namuose, antrame aukšte. Pats namas stovėjo nuošaliai, prie negrįstos ir nekaip apšviestos gatvės. Sekimas ėjo normaliai, bet nieko sensacingo nedavė, o sekančiam naktiniam pasimatymui jau buvo geriau pasirošta. Tačiau praėjo savaitė, ir jokio naujo tokio pasimatymo nesulaukėme.

SUSITINKU GENEROLA

Aš porą kartų susiduriau su generolu. Ne tik nevenčiau, bet tyčia užkalbinau. Kadangi jis visada mėgo pasakoti linksmus anekdotus ir jų turėjo neišsenkantį aruodą, tai ir paklausiau, ar neturi kokio naujo anekdoto, — kaip kada tai padeda geriau nuteikti asmenį ir po tokio juoko yra lengviau kalbėtis apie reikalą. Generolas ne tik turėjo, bet toks mano prašymas jam patiko, sako: «Aš jums specialiai ant popieriuo surašysiu

keletą ir sutikęs perduosiu». Jis buvo labai patenkintas to kia jam patikėta «slapta misija», pradėjo skųstis nuobodumu, kvietė užteiti pas jį ar batos ir vėl antrą kartą išsivadė paklausdamas:

— Ar žinote, kas čia, Lietuvoje, vadovauja Lenkijos špionazui? — Žinodamas jo ryšį su Sovietų pasiuntinybe, supratau, kad tas uždavinys išaiškinti buvo jam iš tenai duotas.

— Žinote, tai gera idėja. Mes čia visą dėmesį kreipiame į vidaus politiką, o nesidomime pakankamai šnipais: nei laiko nelieka, nei tinkamų žmonių neturime. Be to, aš tik pradėdau įeiti į darbą. Jūs, generole, žinote, kad tai ne metrikacijos biuras...

— Kaip gi, kaip gi, žinau bet jei nurodysite man asmenį...

— Gerai, pabandykite. Aš įtariv, kad tikras centras yra XY bendrovėje, kurios direktorius Z. aeva prekybos reikalais važinėja po visą Lietuvą, o tuo pasinaudoja, steigti informatorių tinklą ir surinktas žinias veža į užsienį.

Tai sakydamas, norėjau parodyti generolui, kad man neį galvą neateina juo nepasi-

tikėti. Anaipol.

Atrodė, jog atsisveikinome vienas kitu patenkinti.

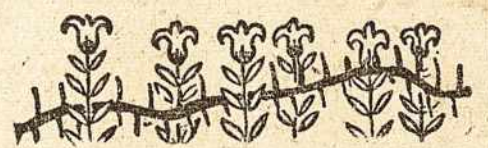
NEVYKĖS RUSO JUOKELIS

Po pietų turėjau pakvietaimą pas Vokietijos atstovą. Jo bute didesnis priėmimas visam diplomatiniam ir konsulariniam korpusui, mūsų keliems ministrams, užsienių reikalų ministerijos direktoriams. Visi su poniomis. Spėju, kad aš buvau kviestas dėl buvusios mano padėties Klaipėdoje. Svečiai sudarė grupes, gyvai šnekučiuodami. Prie mūsų grupės, kurioje buvo ir Latvijos ministras B., staiga priėjo Sovietų pasiuntinys P-skis, ir paėmęs ministrą B. parankiui, neva draugišku tonu rusiškai užklauso:

— Kaip su jūsų Dvinsku, ar ten viskas tvarkoje?

— Tvarkoje, rodos, — nustebintas atsakė užkluptas ministras B.

(Bus daugiau)

LIETUVA

«NOSSA LITUANIA»
RUA JUATINDIBA, 20
SÃO PAULO, 13 S.P.
TELEF. 273-0338

LIETUVIŠKOS MINTIES SAVAITRAŠTIS

DIREKTOR RESPONSAVEL DR. JOSÉ FERREIRA CARRATO

REDATOR: JONAS KIDYKAS

Administr.: Jonas Bružikas

PRENUMERATOS KAINA METAMS: N Cr. \$ 15,00 visoje P. Amerikoje. GARBĖS PRENUMERATA N Cr. \$ 50 00. GARBĖS Atskiro numer. išleidimas N Cr. \$ 75 00. Paskiro Nr. Kaina Cr. \$ 30 SKELBIMAI: pirmame puslapyje N Cr. \$ 20,00 paskutiniajame N Cr. \$ 15,00. viduriniuose puslapiuose N Cr. 10,00 Ilgalaikiams skelbimams daroma nuolaida

Straipsnius ir korespondencijas redakcija taiso savo nuožiūra. Nenaudoti straipsniai gražinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos nuomonę. Už skelbimų turinį ir kalbą redakcija neatsako.

Nuskriausta Spauda

Kanadoje leidžiami TĖVIŠKĖS ŽIBURIAI parašė daug stipriau. Jie stačiai išpiškino: APVOGTA SPAUDA. Mes nenorim vartoti tokio stipraus žodžio, bet atėjo metas aiškiai pasakyti tiesą. Toliau perduodame to «Tėviškės Žiburių» suglaustas ir sušvelnintas mintis:

«Išėiviai svetimuose kraštuose, kurie nenori būti svietimos žemės trašomis ir ryžtasi išlaikyti savo pačių veidą tautybių mozaikoje, turi kovoti su dideliais pavojais. KAI LAISVOJE TĖVYNĖJE TAUTIŠKAS SUSIPRATIMAS SAVAI-ME IŠAUGA, TAI LAI VOJE IŠEIVIJOJE REIKIA JI IŠSIKO VOTI. Patirtis rodo, jog tie išėiviai, kurie kovoja už savo vaikų lietuviškumą, tie ir laimi. Galima rasti nemažai šeimų, kurių jau net trečios kartos vaikai yra sąmoningi lietuviai. Todėl kovoti už išlikimą lietuviams nėra bergždzias darbas. Išėiviai, kurie nekovoja, kurie lieka tik nuošaliai stovį žiūrovai, pralaimi. Jie patys ir jų vaikai lieka gyvenamojo krašto trasa.

Iš savo gimtojo krašto jie nedaug teatsigabeno medžia-ginio turto, bet atsivežė daug dvasinio lobio: išsiauklėjimą, talentą, mokslą, kultūrą, praktiškus sugebėjimus. Visa tai imigrantai atiduoda tam kraštui, kurį jie patys pasirinko. Kas tad beheka gimtajam kraštui Lietuvai? Gal vienas kitas siuntinys? Nei siuntiniai, nei doleriai negali atlyginti dvasinės skolos tėvynei. DVASINĖ SKOLA GALI BŪTI IŠLYGINA MA TIKTAI DVASINIŲ ATPILDU. O tas dvasinis atpildas yra PALIKTAJĄ TĖVYNĖ PRATESI IŠEIVIJOJE.

Tai galima padaryti tikta kovojant už savo tautiškumą. Kas tos kovos atsisako, tas pats pasiduoda ir padaro savo tėvynei neužtarnautą nuoskaudą.

Tos kovos už savąjį tautiškumą pirmose fronto linijose stovi spauda. Ji negausi. Nestokoja silpnybių. Tačiau ji tvirtai išlaiko užimtas pozicijas, grumiasi ne tik už Lietuvos išlaisvinimą, bet ir už kiekvieną lietuvišką širdį.

Apžvelgiant lietuviškos spaudos laukus išėivijoje, pastebimas didelis kapinynas. Daug lietuviškos spaudos žuvo. Daug priežasčių ją išžudė. Visų nenuginėsime. Čia žvelgiam tik į vieną priežastį, nuvariusią be laiko kaban nemažą lietuviškų laikraščių. Tą smūgį lėtai bet nuolatos smogia patys tautiečiai, tos spaudos skaitytojai. Visi laikraščiai turi įvairių skaitytojų. Vieni atsilygina reguliariai ir laiku, užsimoka metų pradžioje į priekį. Jiems nereikalinga nė priminti. Kiti užsimoka tik priminus ir paraginus. Treti atsiliepią tik po kelių raginimų, o ketvirtieji niekaip neprisirengia prisų-ti savo prenumeratos. Jie laikraštį priima ir skaito keletą metų, bet ir prašomi neapsimoka. Administracija, pasitikėdama gera lietuviu valia, siunčia laikraštį skolon, tikėdamasi, kad visgi vieną kartą sumokės savo skolą. Bet arba žmogus numiršta neapmokėjęs savo skolos, arba pagaliau tenka jam laikraštį nutraukti. O kai laikraštis buvo siuntinėjamas per keletą metų, tai ir skola užauga didelė ir jos neapmokėjęs yra didelė skriauda laikraščiu. O kai tokių neužsimokančių yra ne vienas, bet kelios dešimtys ar net virš šimto, tai galima įsivaizduoti, kiek dešimčių ir net šimtų tūkstančių kruzeirų skriaudos padaryta. Laikraštis yra plėšte apiplėštas.

(Štai į vieną S. Paulo bairrą per ketverius metus būdavo nuvežama net 38 laikraščiai. Buvo jis padedamas poroje krautuvių. Patys žmonės atėidavo ir laikraštį ištikimai pasi-imdavo. Bet retas jų teuzsimokėdavo prenumeratą. Kai administracija, norėdama sužinoti, kas laikraštį pasiima paprasė pardavėją užrašyti vardus ir pavardes bei jų adresus, tai mielieji skaitytojai užpyko, nei savo pavardžių, nei adresų nedavė ir pradėjo niekinti laikraštį. Dabar ten užsimoka, už laikraštį tik 8 asmenys, o kiti 30 paliko skolingi daug tūkstančių kruzeirų. Red. prierašas)

Apie Kritika

DR. ILONA GRAŽYTĖ

Daug buvo kalbama ir rašoma apie mūsų kritikos stovį. Diskusijos dažnai užsibaigdavo padejavimais, kad mums neturint gerų kritikų nepakyla ir neklesti mūsų kultūrinis gyvenimas. Talentų lietuviuose netrūksta. Yra dailininkų, dainininkų, dramaturgų, aktorių, rašytojų, nepaprasto gudrumo politikų ir didžiausio pasiaukojimo veikėjų, kurių visi gali mums pavydėti. Apie mūsų patriotines ir moralines dorybes nėra ko nei kalbėti. Jų taip apstu, kad į jas žiūrint patiems sunku neapsvaigti ir nepamesti galvos. Tik štai sako, neturime gerų kritikų. Kasgi daro mūsų visuomenę ir kritiką vėna kitai alergiškus, tai yra nepakenčiamus?

KOKIŲ NORIM IR KOKIE TURI BŪTI

Tai, ko mes iš kritikų reikalaujam, ir tai, kokie jie iš tiesų turėtų būti, labai skiriasi. Visų pirma iš kritikų reikalaujama, kad jis nuėjęs į koncertą, į parodą, ar perskaitęs knygą pareikštų savo nuomonę būdamas ištikimas tiesai, kaip jis ją mato, o ne tai rašytų, ką kiti jam diktuoja. Rašydamas ko kiti nori, jis būtų tik už siūliukų tarpoma lėlė-marionetė. O tačiau daugelis mūsų kultūrininkų ir visuomenės veikėjų kaip tik ir nori tokių lėliškų kritikų, kurie visada maloniai šypsotųsi, viską visada girtų, į padanges iškeltų, viską atleistų, kuriam viskas gerai, gražiai ir tobulai atrodo. Žinoma, būtų dar geriau jei kritikas neprimatytų ir neprigirdėtų, bet tokias tobulybės ras ti yra labai sunku.

KO BIJOMA

Tikrų kritikų, negalvojančių pagal mūsų nustatytas gaires paaiškai (baisiai) bijome. Kodėl bijome. Todėl, kad daugelis mūsų esame įsitikinę, jog visuose lietuviško gyvenimo apsiireikimuose reikia ir pakanka vien gerų norų. Kilnūs tikslai ir geri norai, pagal juos, gali duoti tikrai gerus vaisius. Užmirštamas mūsų liaudies posakis: «Gerais norais net pragaras išgrįstas». Kritikas, tuo tarpu turi blogą ypatybę mums parodyti, kad geriausi norai kartais nuveda į didžiausias nesąmones. Už nieką taip narsiai ir atkakliai nekovoja, kaip už iliuzijas. Nei idėjos, nei principai neturi mums tokios didelės vertės, kaip mūsų iliuzijos. Yra liūdna tiesa, bet tai yra viena iš pagrindinių priežasčių, kodėl mūsų kultūriniai parėngimai mūsų jaunajai kartai dažnai yra ne vien tik mažai suprantami bet iš karto atrodo graudžiai juokingi.

Panašiai yra ir su skelbimais. Prašo įdėti skelbimus. Žada apmokėti, bet užmiršta. Net ir organizacijos, rengia vakarus, gauna savo pelną, bet laikraštyje per keletą savaičių pakartotus skelbimus pamiršta apmokėti. Ir vėl kiek tai padaro nuostolį. O už popierių spaustuovę reikia nuolat mokėti. Nemokėsi — negausi, nespausdins.

Nuostoliams išlyginti tenka administracijai įieškoti ar tai garbės leidėjų, ar tai spaudos balius rengti, ar kaip kitaip verstis, kad būtų galima palaikyti ryšį tarp lietuvių ir išlaikyti lietuvišką spauštą žodį, už kurį mūsų seneliai net į kalėjimus ir Sibirą ėjo. Tie pastarieji niekad nepavargstan tieji aukotojai yra toji atrama, kurios dėka mūsų spauda išlieka gyva.

KRITIKA — TAI AŠTRI ADATA

Būtų netaip blogai, jei mes galėtumėm prisipažinti, kad aštresnė kritika mus BAIDO. Ji sunaikina tą šiltą malonų jausmą, kurs apsaugo mus nuo gyvenimo tikrovės. Tam reiktų blaivaus žvilgenio į save, kurs nėra malonus. Daug paprasčiau yra pasilikti prie nusistovėjusio įsitikinimo, jog mes esame maži ir nuskriausti, bet esmėje esame kilnūs ir nenugalimi. Kritikas, kurs tuo abejoja, supainioja mums gyvenimą ir jam paprasčiausiai atkertame, kad jis negerbia lietuviškos dvasios, kad ieško svetimų dievų, kad griaua lietuviybės pamatus, kad ardo lietuvišką veiklą, kad leidžiasi į kontroverzijas. Šitokioje atmosferoje tikras kritikas netobulėja, o atšimpa.

Bandydami viską pateisinti gerais norais ir sudėtomis, pastangomis, mes jau daug metų toleruojam visokio plauko diletantus; megėjus vadinam profesionalais, abiem rankom į visas puses žarstom visokius didelius titulus, pervertinam visokias pastangas, uždangstom kiek tik galim visokį tuštumą ir menkystę ar net ir visišką suakmenėjimą ir visas kultūrinės vertybes taip labai sumaišom, kad gaudamasi vaizdas žemos klasės bazaro ir į tuos bazarus mes drįstam kviesti savo užaugančią kartą ir net kitataučius.

JAUNOJI KARTA

Mūsų jaunoji karta aštriu žvilgsniu ir blaiviai žiūri į mūsų gyvenimo tikrovę. Ji gerai supranta, kad mūsų mažumos visuomenė negalės išlaikyti nei savo charakterio, nei savo kultūros, jei bus nuvertinti jos standartai (t. y. jei bus statomi jai žemi reikalavimai. Red.). Jei mes ir toliau vadovaujamės nusistatymu, kad viskas kas darosi mūsų gyvenime, ar tai būtų

literatūros, ar meno, ar socialinio veikimo srityse, yra mūsų garbė ir pasididžiavimas, viskas išėina ko geriausia, tai jaunoji karta turės pilną teisę kaltinti mus, kad mes išdavėm lietuvišką idėją, jos negerbėme kaip reikiant. Pabaigus visas jausmingas patriotiškas kalbas, visvien reikia pažvelgti tiesiai į akis: jaunoji karta neišliks lietuviška vien iš pasigailėjimo.

Todėl tikimės, jog mūsų tarpe atsiras tokių kritikų, kurie bandys pakelti mūsų kultūrinis reikalavimus. Didžiausias pavojus mums yra patikėti tuo kuo mes save įsivaizduojame. Blaiviai į save žiūrėti nėra malonu, bet reikia, pagaliau, pradėti bent mokytis taip daryti.

Niksono Pasiūlymas

PETRAS PAKALNIS

Vesdamas rinkimų kampaniją, Ričardas Niksonas pažeidė JAV tautai kiek galima greičiau užbaigti viešą karą. Dabar, praėjus 6 mėnesiams nuo prezidento rinkimų, jis pasiūlė komunistams konkretų planą, kuriuo būtų galima užbaigti tą nelaimingą konfliktą. Niksono planas susideda iš 8 punktų, kurių svarbiausieji yra šie:

1. Visose kovojančios valstybės turėtų atitraukti iš Pietų Vietnamo stambiausias kariuomenės dalis 12 mėnesių bėgyje.

2. Likusio kariuomenės dalys turėtų būti sutelktos į numatytas bazes ir nutraukti visas karines operacijas.

3. Tarptautinė komisija, priimtiną ir sąjungininkams ir komunistams, turėtų prižiūrėti karo paliauvą, kariuomenių atitaukimą ir būsimojus rinkimus.

4. Reikėtų susitarti ir kiek galima greičiau paleisti visus karo belaisvius.

5. Visi karo dalyviai turėtų laikytis Ženevos konferencijos 1954 m. ir Laos sutarties 1962 m. nuostatų. Savaiame aišku, kad komunistai turėtų pasitraukti ne tik iš Pietų Vietnamo, bet ir iš Kambodijos ir Laos valstybės.

Savaite prieš Niksono pasiūlymą Šiaurės Vietnamo komunistai paskelbė iš savo pusės 10 punktų, kurių niekas negali priimti, nes jie neatsižvelgia į esamą politinę padėtį. Taip, pavyzdžiui, jie reikalauja, kad JAV ir sąjungininkai atitrauktų savo kariuomenę be jokių sąlygų ir, žinoma, paliktų Pietų Vietnamo gyventojus komunistų malonei.

Niksono pasiūlymai yra realūs ir, kaip jis pats pabrėžė savo kalboje, gali būti lanksnūs. Niksono nuomone, kovodamos Vietname, JAV siekia tik vieno tikslo, būtent, kad Pietų Vietnamo gyventojai galėtų patys apspręsti savo valdymosi būdą. Tiesa, tas Viet-

(pabaiga 5 pus.)

Jaunystės AIDAS

MŪSU JĖGOS, MŪSU ŽINIOS, LAISVAI LIETUVAI TĖVYNEI

Eikite ir Jūs į Mano Vynuogyną

NEIPRASTOS MINTYS KUNIGO
PAŠAUKIMO TEMA

Pranas Razmincas

Šeiminkas net pyktelėjo ant stovinėjančių be darbo: «Ko čia stovite visą dieną dykinėdami?»

Nebuvo ir tie paskutinieji už vartų tinginiai. Greičiau jie tik buvo nedrąsūs ir kukliai laukė už vynuogyno vartų. Jų atsakymas Šeiminkui nuoširdus: «Niekas mūsų nepasamdė».

Kristus nieko neatstumia. Jis pakviečia visus, ką tik randa prie vynuogyno vartų, iš anksto nenusprendamas jų tinkamumo ar netinkamumo. Bus užmokėta pagal susitarimą.

Ar yra vėluojančių į Kristaus vynuogyną? Jų buvo visais laikais, jų yra ir šiandieną...

A P L I N K A

Dabarties metas ir aplinka nėra palankūs pašaukimams. Žmogus, ypatingai jaunas, yra taip stipriai traukiamas laikinųjų gyvenimo pažadų, kad jis ima jais labiau tikėti negu tuo, kas žada ma dar kada nors. Jei jau visais laikais buvo «jaunos dienos neprotingos, paklydimais gan turtingos», tai dabarties metas jaunimui yra moralinių džiunglių metas. Ankstyvesnės, sakysim, jaunimo generacijos labiau pažino gyvenimą iš knygų, ir tai dar dailiai apipavidalintų, idealizmu pasaldintų.

Šiandien mūsų jaunimas betarpiškai pažįta savo vyresninius, stebėdamas jų teigiamus ir neigiamus polinkius. Nuo jo akių nesugeba išsiskirti nei pasaulietis, nei dvasininkas. O ko jo paties akys nepastebėtų, tai jam padėtų vyresnieji tiesiogine esamų ir nesamų gyvenimo neto bulvių interpretacija. Tas ydų mazgojimas apsi reiškia ir sambūriuose, ir spaudoje, ir šeimose. O ką bekalbėti apie televiziją ir apskritai filminių pasaulį, kurie pažinimo likusias spragas visu svoriu užpildo. Taip bręstančio jaunimo realusis pasaulis tampa kaip ir «užbaigtas».

Sveikas jaunuolis, besiryžtas eiti pašaukimo keliu, nėra iš dangaus nusiritęs eunuchas, neturintis jokios reakcijos į šio gyvenimo kiekvienam žmogui įgimtus polinkius: mylėti, kurti šeimą ir t. t. Prieš šią natūralią trauką sunku atsispirti net turinčiam kitų gyvenimo tikslų. Tie potroškiai nepaleidžia ilgus gyvenimo metus. Priežastys visiems suprantamos. Tad tuo labiau negali būti laikomasi atbaigtu dvidešimt kelių metų jaunuolis. Jis jau gali būti diplomuotas, jis gali turėti apaštalo pareigoms eiti šventimus, tačiau jo gyvenimo patyrimas dar gali būti su žymiomis spragomis. O tai negali būti jam nesvarbu.

Šiandieną pašaukimai išnirsta iš moralinių džiunglių, o jau realizuotiems sušvisti šventumo aureole yra gana sunku. Kyla klausimas, ar seminarijos dvasia, išsinešta po ilgų savęs tobulinimo ir studijų metų, yra pakankama garantija išlikti nepalaužiama asmenybe?

PAŠAUKTASIS PASAULYJE

Visiems labiausiai pavojingas drungnasis pasaulis, kuris paprastai nepuola nei atvirai, nei

iš pasalg. Tik niekas iš jo negali pasimokyti, nes jis nei už gerį, nei už blogį nekovoja. Bet jis linkęs pašiepti gerį negu blogį.

Drungnasis pasaulis nei su džiaugsmu apaštalo nesutinka, nei su nuoširdumu jo neišlydi. Mūsų laikais apaštalas sukiojasi pasaulyje, kuriame net toks gerumas dažnai laikomas negudumu bei lepšišku, o skaistumas — dažnai užmiršta atgyventa bei pasen sia fantazija.

Kol į pašauktą žiūrėsime tik romantiškomis akimis, tol mes stokosime pašaukimą. Kol mes esame linkę pašauktą izoliuoti nuo aplinkos ir uždaryti į asiskyrėlio bokštą, kad jis, iškišęs savo dešinę pro siaurą mūro langą, mūsų nuodėmės atleistų ar mūsų ištvirkimą palaimintų, tol mes stokosime gerų apaštalų.

Pašauktas turi pasilikti pasaulyje. Tačiau jis nesirengia vadovauti pasauliui, bet žmogui. Tik per jį gali atsinaujinti žemės veidas. Šiandien per stipriai akcentuojama apaštalo valdomoji galia, o per mažai praktikuojama meilė broliui žmogui.

(Bus daugiau)

Ir pas mus yra

Paskutiniame «Mūsų Lietuvos» numeryje aprašyta Š. Amerikos lietuvaitė Marija Gailiūšytė, kaip viena iš daugelio atsižymėjusių lietuvių ir moksluose ir lietuviškų organizacijų veikloje. Mums labai malonu šį kartą pristatyti dvi Brazilijos lietuvaites. Jos, kiekviena savo srityje irgi atsižymėjo.

Štai plė ALDONA ŠLEPIŲTĖ

Gimus karo metais Vokietijoje. Brazilijon atvyko su tėveliais, Zigmu ir Eugenija. Čia sėkmingai baigė visas mokyklas ir šių metų kovo mėnesį gavo savo diplomą iš ESCOLA DE ENGENHARIA MAUÁ. Plė Aldona yra chemijos inžinierė, petrochemica šakoje. Baigė su aukščiausiais pažymiais, kaip pirmoji studentė ir gavo mokyklos premiją 400 naujųjų kruzeirų.

Šiuo metu ji, po labai reikalingo poilsio, jieskosis darbo savo specialybėje. Linkim jai geros kloties ir drauge kviečiame ją įsijungti į lietuviškąjį kultūrinį gyvenimą.

PLĖ. LEOKADIJA ALEKNAVIČIŪTĖ

Ji visą laiką svajojo kaip nors tapti gydytoja. Bet jei ir turtingiems vaikinams yra sunku patekti į mokyklas, tai dar sunkiau mergaitėi, ypač negalinčiai pasigirti savo turtingumu. Atro-

dė, kad eokadijos noras yra tik tuščia svajonė. Bet štai

Portugalijos švietimo ministerij, pamačiusi jos geriausius mokyklos pažymius, be jokių įstojamųjų egzaminų suteikia Leokadijai stipendiją (bolsa) medicinai mokytis Coimbra universitete Portugalijoje. Koks džiaugsmas jai ir visai šeimai!

Deja, tas džiaugsmas nėra pilnas. Mat Portugalijos valdžia apmokės tikrai universiteto mokslo išlaidas. Butą maistą ir visas kitas asmeniškas išlaidas reikia pačiai iš savo kišenės apsimokėti, o tam reiktų kas mėnesį beveik 300 naujų kruzeirų. Ne. Leokadija tiek pinigų neturi, o mediciną studijuojant uždariauti nėra laiko. Tėveliai, kuriems tenka išmaitinti ir išmoks linti gausią šeimą taip pat negali jai tų trejetos šimtukų kas mėnesį sukrapštyti. Tai kas daryti? Laimė prie pat durų, bet nėra reikalingo raktodurims atidaryti ir ją įleisti!

YRA GALIMA

Ko negali padaryti pati Leokadija ir jos tėveliai, kaip būtų lengva tai atlikti, jei atsirastų 30 žmonių, kurie sutiktų duoti kas mėnesį tik 10 ner. Tikrai S. Paulyje ir net pačioje Zelinoje yra daugiau negu 30 pasiturinčių žmonių, kurie galėtų ta dešimtaine prisidėti, jei tik panorėtų. M.L. labai prašo tai tikrai padaryti.

Plė. Leokadija neprašo pinigų jai padovanoti. Būtų dėkinga, kad nors paskolintų be procentų. O atiduotų tą paskolą ėmusi darbuotis kaip gydytoja, po 7-8 metų.

AR VERTA?

Kodėl remti Leokadiją? Juk yra ir kitų studentų, kuriems panaši parama būtų ne pro šalį. Viena, Leokadija Aleknavičiūtė tuo tarpu yra vienintelė, gavusi tokią Portugalijos valdžios dovaną ir jai kelias atviras į gydytojas.

Antra, Leokadija nuo pat mažens dalyvavo lietuviškame gyvenime: ji ir ateitininkė; ji padėjo p. Vinkšnaitienei darbuotis su žilvitiečiais, o per paskutinius porą metų tuos žilvitiečius ji globoja, mokina, užima.

Trečia, Leokadija mokytoja šeštadieniais lietuvių kalbos mokyklėlėje Zelinoje ir už tai ne gavo ir negauna jokio atlyginimo. Ar daug mes turim tokių pasižventusių lietuvių savo tarpe, kurios ir pačios mokosi, ir tarnauja, ir dar moki na lietuvių mokykloje. O kur koks minėjimas, ar vaidinimas, žiūrėk Leokadija vis prideda savo darbščią ranką ir lietuvišką širdį. Jos tėveliai su kitomis sesutėmis ir broliu taip pat visada rengimi lietuviškame darbe. Tad ar nepasirodytų lietuviai sakyčiau net, beširdžiai, jei tokiai darbščiai, gabiai ir tiek daug laiko ir darbo lietuviškiems reikalams paaukojusiai lietuvaitei ne padėtų pasiekti savo širdies troškimo išeiti į daktarus? Sunku tikėti! Lietuviai galim būti labai dosnūs, kai matom tikrai gerą reikalą. Čia yra toks tikras ir geras reikalas, tad ir padėkime.

Teko patirti Bendruomenės Savitarpio Paramos Taryba stengsis jai padėti. Jei tik mūsų geroji visuomenė atvers savo širdis ir pinigines, tai tikrai galės pasididžiuoti padėjusi savo gerai lietuvaitei išeiti aukštąjį gydytojos mokslą. Tat visi jai į talką, per Savitarpio Paramos Tarybą!

Šventkelionė

Ir šiais metais mūsų Tėvynė ir mūsų broliai nėra mažiau reikalingi pagalbos ir maldų, kaip ankstyvesniais metais. Ir šiais metais Šv. Juozapo Vyrų Brolija organizuoja šventkelionę į Dievo Motinos N. S. Aparecida do Norte Šventovę.

Giedos lietuvių choras. Visi kviečiami į šią šventkelionę. Draugijos kviečiamos dalyvauti su savo vėliavomis.

Tai bus Birželio 22 dieną. Autobusai išvyks iš Vila Zelinos ir Casa Verde (tiksliai valanda bus paskelbta bilietuose). Bilietai gaunami pas šiuos asmenis:

Vila Zelinoje pas Juozą Baužį, Igną Verbicką, Vytautą Žalkauską, Kazimierą Rimkevičių, Kazimierą Triūbą ir Izabėlę Seliokiene. Vila Prudentėje pas Motiejų Tamaliūną. Casa Verde pas Andrių Stankūną ir Brolius Matelionius Tel. 266-0346.

(atkelta iš 3 pusl.)

namo karas kaštuoja JAV daug ir pinigų, ir žmonių įtvilgiu. Žuvusių amerikiečių skaičius jau gerokai peržengė 35 000. Bet jei JAV nebūtų pasipriešinusi komunistų agresijai Vietname, šiaudien gal nebūtų ne tik Vietnamo, bet ir kaimyninių valstybių: Kambodijos, Laos ir Thailandijos. Todėl JAV pagalba Vietnamui turi didesnę istorinę ir politinę reikšmę. Ji nusprendė ne vienos, bet daugelio tautų likimą.

Savo laiku komunistai manė, kad įvairios demonstracijos prieš Vietnamo karą privers JAV arba skubiai pasitraukti, arba paaukoti laisvai išrinktą Pietų Vietnamo vyriausybę. Bet taip galvodami jie visiškai apsiriko. Kaip anksčiau prezidentas Johnsonas, taip dabar Niksonas nenori laužyti duoto žodžio ir teikia pagalbą užpultai Pietų Vietnamo autai. Paskutinis Niksono pasiūlymas rodo JAV nuoširdumą ir gerą valią.

Aptardamas Niksono punktus, Ksuan Thuy, Šiaurės Vietnamo atstovas Paryžiaus deryboms, pasakė, kad dabartinė Pietų Vietnamo vyriausybė niekuomet nebus pripažinta nei komunistų, nei Pietų Vietnamo gyventojų. Jis, būdamas kitos valstybės pilietis, tariasi turįs teisę kalbėti ir Pietų Vietnamo vardu. Bet tas komunistų įžulumas pradeda jau atvesti, nes šiomis dienomis tas pats Ksuan Thuy išskrido į Hanojų pasiteirauti, ką daryti su Niksono pasiūlymu. Anksčiau ar vėliau komunistai bus priversti derėtis ir nusileisti. Stiprėjant Pietų Vietnamo vyriausybei ir jos ginkluotom pajėgom, šių metų pabaigoje JAV galės atitraukti iš Vietnamo savo kariuomenės dalį ir pavesti kairias fronto linijas Pietų Vietnamo kariuomenei. Birželio 8 dieną Niksonas susitiko su Pietų Vietnamo prezidentu ir aptarė karo ir taikos reikalus. Tačiau ir karo, ir taikos reikalai priklausys nuo

komunistų. Jei jie ir toliau bus tokie trumparegiai ir užsispyrę, kaip iki šiol, Vietnamo karas gali dar gerokai užsitęsti, nors Pietų Vietnamo vyriausybė tvirtina, kad ji kontroliuoja 80% savo teritorijos. Komunistai visuomet gali pasipilti iš Kambodijos ir Laos, kur jie turi karines bazes. Be to, komunistai kontroliuoja didesnę Laos dalį ir stiprinasi Thailandijoje. Pietrytinėje Azijoje dar ilgai gali būti neramu.

KEBLOJE PADĖTYJE

Neseniai įvykusioje Bogos mieste Lotynų Amerikos Vyskupų Konferencijoje jos pirmininkas Dom Avelar Brändao, Teresina arkivyskupas (Piau, Brazilija) pareiškė:

— Dabartinė Katalikų Bažnyčios padėtis pasaulyje yra labai kebli. Vieni ją mato su sirišusia su tradicinaliniais konservatyviais elementais ir dabartine santvarka; kiti gi — su visais revoliuciniais sąjūdžiais ir remiančią visus maištavimus. Iš tikrųjų gi Bažnyčia ir dvasiškija siekia teisingos žmonių sugyvenimo formos, kuri kartais nesutinka su tradicinės santvarkos pavidalais. Todėl Bažnyčia pageidauja tradicinių struktūrų pakeitimo P. Amerikos žemyne.

PREMIJĄ LAIMĖJO VENGRIJOS FILMAS

Katalikų Tarptautinio Kino Ištigios premija šiais metais II Tarpt. Kino Festivalyje Rio de Janeiro mieste laimėjo Vengrijos pristatytas filmas:

«Tu būsi taip pat pranašas».

Jis puikiai ir didaktiškai vaizduoja modernaus žmogaus baimę, žinančio savo ruožus ir krizes, kurių nenorėtų perduoti naujajai kartai

VIENAS TŪKSTANČIUI

Jau senokai okupuotoje Lietuvoje buvo išleistas «Maldynas» — maldaknygė su lietuviškais Mišių tekstais ir kitom maldom. Jis jau pasiūtas užsienio lietuviams. Tačiau Lietuvoje jis pradėtas dalyti visai neseniai. Parapijos jo tegavo tik keliasdešimt egzempliorių. Taigi, iš tūkstančio tikinčiųjų gauna jį vos vienas. Tas «Maldynas» yra lyg koks tepalas tepti komunistinės propagandos ratams apie «religinę laisvę».

«MŪSŲ LIETUVOS» REDAKCIJAI IR ADMINISTRACIJAI, TAIP PAT IR SÃO PAULO LIETUVIAMS JĖZUITAMS GALITE SIŪSTI LAISKUS ŠIUO ADRESU
CAIXA POSTAL 4421,
S. PAULO, BRASIL.

SKAITYKITE IR PLATINKITE VIE NINTELI PIETŲ AMERIKOS SAVAITRAŠTI «MŪSŲ LIETUVA»

PIGI IR GERA KOKYBĖ!

Česlovas Jakiunas

Parduoda ilgam išsimokėjimui raštinėms, krautuvėms ir kitiems tikslams rašomas, skaičiavimo, kasos registravimo mašinas (registradoras), su fabriko garantija vieniems metams.
Raštinė: Rua Newton Prado, 686, Tel. 52-2289, S. Paulo
Tautiečiams didelė nuolaida.

Didelis pasirinkimas medžiagų ir skoningas pasiuvimas, LAURO SANDRON vyrų rūbų

SIUVYKLOJE LAURO

Rua do Orfanato, 686, — V. Prudente — Fone 63-5294
São Paulo

Medžiaga parduodama ir išsimokėjimui / teikite ir įsitikinkite medžiagos ir darbo kokybę ir kainą

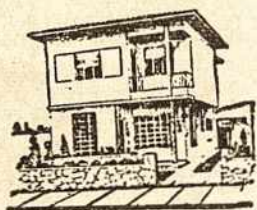
VIENINTELIAI ATSTOVAI GARSIOJO VANDENS LINDOYA

IRMAOS CARRIERI LTDA

Lindoya vanduo yra senai žinomas gėrimas Kurio puikų veikimą žmogaus sveikatą jau visi yra vienbalsiai pripažinę. Pabandykite, sitikinkite ir visados naudokite!

Rua Dino Bueno, 643
Telefones: 220-1748, 220-1751 e 220-1752

Caixa Postal 3967 — SAO PAULO

Stasys Lapienis

naujose patalpose parduoda įvairias statybos medžiagas bei visokius namų reikmenis.

Naujasis adresas:

DEPOSITO PARATODOS

Avenida Sapopemba, 5761, V. Guarani

ALEKSAS KALINAUSKAS

Advokatas

atlieka visus teisinio pobūdžio darbus, kaip įvairių bylų vedimas, inventarijų sudarymas, deskritis, dokumentų atitaisymas, nuomininkų išmetimas ir kiti darbai.

Rezidencija:

R. Joaquim Piza, 204
Tel. 31-2548

Raštinė:

. 15 de Novembro, 244
4.º - Sala 19 - Tel. 37-0324
no 14,00 iki 18,00 val.

JONAS JAKUTIS

RUA COSTA BARROS, 352

TEL. 63-3285 — VILA ALPINA

Turi įvairiausių statybos medžiagų, geležinių daiktų, indų bei darbo įrankių.

Lietuviai pirkim pas lietuvius!

Šį sekmadienio rytą autobusai N. S. Aparecidon iš Zelinos 6 val. rytą. Išėsti aikštėje prie bažnyčios.

Prie šventkelionės jungiasi ir Moksleivių Ateitininkų kuopa GINTARAS su savo dvasios vadu T. J. Kidyku, kurs Dievo Motinos šventovėje atlaikys šv. Mišias.

Mooca

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJA

«AUŠROS» CHORAS pakviestas koncertuoti nelietuviams. Reikia gerai pasiruošti. Todėl visus choristus prašome dalyvauti šį šeštadienį repeticijoje

Jau per inkta «Aušros» choro choro valdyba, bet iki šiol ne paskelbta. Štai ji: Pirmininkas p. Jonas Bajorinas; sekretorius p. Jonas Jimsa; izdirninkė plė. Mirna Braslauskaitė.

JONINĖS

Birželio 29 d., sekmadienį, ruošiamos Joninės pagerbti Šv. Kazimiero parapijos klebonui Tėvui Jonui Bružikui, ir kitiems šios parapijos ir lietuviškosios kolonijos Jonams ir Jonėms. Joninės įvyks tuoj po 17 val. pamaldų rua Juatindiba, 20, Parque da Mooca, Tėvų Jėzuitų namų salelėje ir sodelyje.

ML PRIE PAŠTO

«Mūsų Lietuvos» paskirų numerių galima vis gauti nusipirkti kioske, įeinant į Centralinį Paštą kairėje pusėje.

IŠPŪDINGAS PAMINĖJIMAS

Baisiųjų birželio dienų paminėjimas buvo gana išpūdingas. Lietuvių į pamaldas 18 val. prisirinko artipilnė São Bento koplyčia. Gerb. prel. Aleksandras Arminas, asistuojamas Tėvo Jono Bružiko, atnašavo šv. Mišių auką. Tėvas Jonas Kidykas pasakė dienai pritaikytą pamoką, kurs daug kam padarė gilaus išpūdžio, kaip teko iš žmonių nugirsti «Aušros» choras dar niai sugiedojo lietuviškas mišias ir «Maldą už tautą».

Salėje paminėjimo aktą rengė estai, latviai ir lietuviai drauge. Žmonių buvo pilna salė, kurioje telpa bene 500 žmonių.

Aktą pradėjo p. Juozas Čiuvinškas, kurs šiais metais yra bendro komiteto už Teisingumą ir Taiką pirmininkas. Sugiedojo Brazilijos himną, pagrindinė kalbėtoja ponja Dulce Sales Cunha Braga pasakė jautrią nuoširdžią kalbą, daug kartų pertrauktą dalyvių plojimu. (Ji čia buvo apdovanota latvių medaliu už nuopelnus, nes yra ne kartą parodžiusi savo didelį prielankumą Pabalčio tautoms ir gyausi jų reikalus).

Meninę minėjimo dalį atliko p. Liudo Ralicko vyrų oktetas sudainavęs penketą trumpų dainų. Latvių ir estų mišrūs chorai taip pat padainavo po keletą dainų.

Geriausiai sudainavęs tai latvių choras. Jis tikrai yra labai aukšto muzikinio lygio.

Vadinamas estų choras charakteringas tuo, kad jo visi dainininkai brazilai. Tik dirigentas estas. Ir jis gerai dainuoja estų kalba, bet nepriylgsta latvių chorui, beto gana silpni jo tenorai.

Lietuvių oktetas padarė gerą išpūdį jau vien savo kitoniškumu — tik vyrai. Dainos aplamai imant, skambėjo dar niai. Ypač lietuviai jam smar

SVEIKINAM VISUS SAVO BROLIUS JONUS VARDINIŲ (PROGA)

Sv. Juozapo Vyrų Brolija

DĖKOJA

Gegužės mėn. 31 d. sukūrė lietuviškos šeimos židni Albinas Seliokas ir Helena Pranuškevičiūtė. Nuoširdžiai dėkoju Prel. P. Ragažinskui už iškilmingą jaunųjų palaiminimą ir šventas mišias, Seselėms Pranciškietėms už bažnyčios išpuošimą, Lietuvių Katalikų Bendruomenės chorui už išpūdingą giedojimą.

Visiems nuoširdus ačiū.

Izabelė Seliokienė

kiai plojo. Š muzikinio taško vertinakt, buvo jaučiama ypač vienoje dainoje kankinių neilygumų susidainavime; kuriuos gal nedaug kas tepasibėjo. Negalima pagirti pačių dainų pasirinkimo. Jos visos savo melodijomis ir tempu skambėjo labai vienodai, monotoniškai, trūko įvairumo. Reikia padėkoti vyrams ir p. L. Ralickui, kad jie išgelbėjo lietuvių garbę. Buvo kviesti abu kiti mūsų chorai čia dainuoti. Abu atsisakė dėl tos pačios priežasties, kad choristai nesusiirrenka į repeticijas, nebuvę laiko pasiruošti. Nuo komentarų susilaikome.

Kituose kraštuose lietuviai šito minėjimo proga parengia ir pasirašo rezolucijas, reikia laujančias Pabalčio tautoms laisvės, ir jas įteikia krašto vyriausybei, spaudai, organizacijoms. Gaila, kad čia to nepadaryta. Taip pat nekrito akin, kad būtų minėjime dalyvavę valdžios žmonės, ar bent jų įgaliotiniai. Ar jie ne buvo kviesti, ar nesiteikė ateiti?

Nepaisaisant to vieno kito

trūkumo, Baisiojo Birželio minėjimas buvo kultūringas, išpūdingas.

Koresp.

MIRĖ

STASYS SLATKEVIČIUS

Buvo gimęs 1921 m. spalio 18. Mirė šio mėnesio 7 d. Kilęs nuo Kapėiamiesčio. Liko liudinti motina, patėvis ir dvi seserys. Gyveno Ipirangoje.

NUŠAUTAS LIETUVIS VAIKINAS

Praejusio penktadienio naktį, birželio 13 tarp Vila Ema ir Vila Zelina tuščiam lauke, kur dabar rengiamos kapinės nušautas Osvaldas Pevilonis, 25 metų amžiaus. Jis grįžo su draugais iš šokių. Iš krūmų išlindo du juodi vyrai ir paprašė cigarečių (cigarros). Kai Osvaldas ir draugai pasisakė jog nerūko ir todėl jų neturi, tai issitraukė braunigus vėl reikalavo. Vaikiniai ėmė bėg-

PAGERBTI LIETUVOS KANKINIUS

DABARTINĖ PROGA NEPASIKARTOS

Mums dabar gyvenantiems tenka nepasikartojanti privilegija įamžinti Lietuvos vardą ir jos kankinių atminimą lietuviška koplyčia šv. Petro bazilikoje, Romoje.

Tapti šio darbo dalininku laiko jau nedaug beliko.

Kviečiame visus įamžinti savo ir savųjų vardus Lietuvos Kankinių koplyčios kurėjų tarpe.

Aukos siųsti adresu: LITHUANIAN MARTYRS' CHAPEL FUND.

2701, W. 68th Sth. Chicago, Ill. 60629.

ADVOKATĖ IRENA GRITĖNAS — SPINA

praneša tautiečiams, kad daro inventarus, iškraustymus, skyrības, nejudomo turto administravimą,

Priima klientus savo raštinėje, esančioje Largo

Sete de Setembro, 52, 6.º andar, sala 607

(priešais Forum) nuo 16 iki 18 valandos.

Dr. Victor Pedro Sculytis

Cirurgião dentista pela Universidade S. Paulo
C. R. O. S. P. Nr. 727

Clinica de adultos e crianças Fluor — RX —
Alta rotação.

Endodontia e ortodontia movel (ortopedia),
Taisomi kanalai ir kreivi dantys.

Rua França Carvalho, 121, Moóca,

Arti Dr. Vinco Kudirkos mokyklos rūmų.

DR. ANTONIO SIAULYS

C. R. M. 10.647

Cirurgião da Santa Casa de São Paulo

Medico da Cruzada Pro Infancia

Especialista em Obstetricia pela Maternidade de S. Paulo

Clinica de Adultos e Crianças — Molestias de Senhoras

Partos — Operações

Horario: Das 12 as 14 e das 19 as 21 horas

Jonsultorio e Residencia RUA DOS TRILHOS, 1576

Mooca, Fone 92-3991

Atende se com hora marcada

DR. JONAS NICIPORCIUKAS

Cirurgião Dentista

p/ Universidade de São Paulo

RAIOS X

Consultorio: Rua Capí Pacheco Chaves, 1206,

Vila Prudente, Tel. 68-5352

ATSKIRO NUMERIO

KAINA 0,30

ti. Paleido šūvius, kurių du pataikė Osvaldui. Iki radijo patruliai atvyko, iki nuvežė ligoninėn, jis neteko daug kraujo, ir ten mirė.

Užuojauta skausmo ištikčiai šeimai!

Pianistas Andrius Kuprevičius yra atsinautes Prel. P. Ragažinskui laiška. Prašo, kad sudaryti sąlygas rugsėjo mėn. koncertuoti!

LAIŠKAI: Pr. Mačiuliui, J. A. Vingriui, P. Šukiui, J. Mačiuliui, I. Kutkaitei, I. Mitručiui, A. Viokšnaitytei, M. Vinkšnaitienei, A. Sejunui, M. Kleizaitei, Bendoraičiui, Šimoniams, H. Mušinskienei, E. Žalandauskui, A. Pangonienei A. Lazdauskui, Al. Grabauskui J. Burbaitei, Justinui Ambrozevičiui, J. Polewacz, E. Šlapelienei.

UŽSIMOKĖJO UŽ ML

Po 15 n. cr., Ona Šliumba, Jonas Kazlauskas, Antanas Juodzevičius, Stasys Ambroziejus, Jonas Pranaitis 7 ner, už pusę metų.

Liet. Kat. Sv. Juozapo Vyrų Brolijos

VEIKLOS KALENDORIUS.

Rugpiūčio 9 d. Tradicinis Spaudos Balsus — «Mūsų Lietuvos» bičiulių sueiga.

Spalių 19 d. piknikas į Jurubatubą.

Lapkričio 16 d. Piknikas į Praia Grande, Santos.

DĖMESIO! DĖMESIO!

Naujas visiems lietuviams žinotinas adresai! Vieniatėlės Brazilijoje asmeninės Šv. Kazimiero parapijos, Tėvų Jėzuitų, laikraščio «Mūsų Lietuva» ir lituanistinės mokyklos adresai dabar yra toks:

RUA JUATINDIBA, 20

Parque da Moóca.

Telefonas lieka tas pats: 273-0333. Laiškus siųsti geriau per Caixa Postal 4421, S. Paulo

DIDELĖS RELIGINĖS

IŠKILMĖS

Buvo birželio 15 Belleville, Ill. mieste, JAV, kur buvo konsekrutas vyku Antanas DEKSNYS, skirtas Šv. Tėvo Europos lietuviams.

Tą pačią dieną Čikagoje buvo iškilmingos Mišios jėzuito Antano Saulaičio. Jis yra didelis skautų ir kitokių liet. jaunimo veikėjas. Todėl dalyvavo daug skautų, ateitininkų ir kitokių liet. jaunimo.